

**Насоки относно прилагането на
споразумения за пасивно
презастраховане към подмодула на
подписваческия риск в общото
застраховане**

Въведение

- 1.1. Съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (наричан по-долу „Регламент за ЕИОРА“)¹, член 105, параграф 2 от Директива 2009/138/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (наричана по-долу „Платежоспособност II“)², както и членове от 119 до 135, член 209 и член 214 от Мерките за прилагане, ЕИОРА издава настоящите насоки относно подмодула на катастрофичния риск в общото застраховане³.
- 1.2. По-конкретно насоките имат за цел да обезпечат общо, еднакво и последователно прилагане на подмодула на катастрофичния риск в общото застраховане, включително третирането на споразуменията за пасивно презастраховане на предприятията.
- 1.3. Адресат на насоките са надзорните органи съгласно Платежоспособност II.
- 1.4. Настоящите насоки се позовават на „диаграмата на подписваческия риск в общото застраховане“, която представя различните подмодули, съставляващи подмодула на катастрофичния риск в общото застраховане в стандартната формула на капиталовото изискване за платежоспособност, съгласно Мерките за прилагане.
- 1.5. За целите на настоящите насоки са формулирани следните дефиниции:
 - (а) „брутна загуба“ означава:
 - i. при намаляването на риска, което се прилага в даден подмодул, който не е зависим от други подмодули — загубата, изчислена в съответствие с формулата в този подмодул;
 - ii. при намаляването на риска, което се прилага в даден подмодул, който е зависим от друг(и) подмодул(и) — загубата, изчислена според формулата в този подмодул, но при използване като входни данни във формулата на резултатите от всеки подмодул, без прилаганото намаляване на риска (ако има такова) в подмодулите, от които зависи подмодулът.
 - (б) „агрегирано катастрофично събитие“ означава катастрофично събитие, което се натрупва по или засяга група полици, взети заедно. Въздействията му върху отделна полица не могат лесно да бъдат идентифицирани.

¹ ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48–83

² ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1-155

³ ОВ L 12, 17.01.2015 г., стр. 1-797

- (в) „рискливо катастрофично събитие“ означава събитие, което засяга полици, които могат да бъдат конкретно идентифицирани или една отделна полица.
- (г) брутно събитие: уточняване на събитието с необходимото решение, позволяващо да се приложи програмата за пасивно презастраховане. Това е терминът, прилаган към брутната загуба след дезагрегирането.
- (д) подкатегории на подмодула на катастрофичния риск: подкатегориите на всеки един от четирите основни подмодула на катастрофичния риск в общото застраховане, описани в член 119 на Мерките за прилагане.
- (е) пасивно презастраховане/пасивни презастрахователни защиты: презастрахователни споразумения, чрез които дадено предприятие прехвърля риска на презастраховател.
- (ж) премия за възобновяване на презастрахователното покритие: всяка премия за възобновяване на презастрахователното покритие, която може да бъде дължима на дадено предприятие.
- (з) покритие за щети от едно събитие: договор за презастраховане на загуби, отнасящ се до две или повече покрития или полици, издаден от предприятието, което участва в загубата, към която трябва да се приложи покритието. Точката на включване на презастрахователния договор обикновено е над горната граница на някоя от полиците.
- (и) катастрофично събитие 1 на 200 години: катастрофично събитие, съответстващо на изискванията за стойност под риск („Value-at-Risk“) при спазване на доверителен интервал от 99,5%, както е дефинирано в член 104, параграф 4 на Платежоспособност II.
- (к) компонент: самостоятелна изчислителна единица в подмодула на катастрофичния риск в общото застраховане, за която може да бъде определено капиталовото изискване за платежоспособност. Това може да стане на равнище подмодул или на по-ниско конкретно равнище на обособеност, например за регион или за ЕИП/не-ЕИП региони за рисковете от природни бедствия.

1.6. Ако не са определени в настоящите насоки, термините имат значението, дефинирано в правните актове, цитирани във въведението.

1.7. Насоките влизат в сила от 1 април 2015 г.

Раздел I: Ред на използване на насоките

Насока 1 –Ред на използване на насоките

1.8. Предприятията следва да прилагат разделите от тези насоки последователно, за да оценят пасивната си презастраховка по отношение на катастрофичния риск.

Раздел II: Уточняване на събитията

Насока 2 – Равнище на детайлите, необходими за уточняване на катастрофичното събитие

1.9. Въз основа на членове 119–135 предприятията следва да посочат подходящи катастрофични събития 1 на 200 години в достатъчно детайли, за да могат да приложат техниките за намаляване на риска.

Насока 3 – Определяне на катастрофите като агрегирани катастрофични събития или рискови катастрофични събития

1.10. Предприятията следва да определят загубите, дефинирани в различните подмодули на катастрофичния риск или като „агрегирани катастрофични събития“, или като „рискови катастрофични събития“, като при това следва също да посочат дали тези събития влияят върху конкретни известни полици или не.

1.11. За всеки подмодул на катастрофичния риск в общото застраховане, предприятията следва да посочат типа на събитието, както следва:

- (а) подмодулите на рисковете от земетресение, буря, градушка, наводнение и движение на земни маси се определят като агрегирано катастрофично събитие.
- (б) подмодулът на риска от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства се определя като рисково катастрофично събитие, засягащо една отделна полица.
- (в) подмодулите на риска от възникване на отговорност, на авиационния риск, на морския риск и на риска от пожар се определят като рисково катастрофично събитие, засягащо известните полици.
- (г) подмодулът на риска при кредитното и гаранционното застраховане се определя в съответствие с насоки 13 и 14.
- (д) подмодулът на катастрофичния риск в непропорционалното имуществено презастраховане се определя в съответствие с насока 11.

Насока 4 – Определяне на броя на събитията при подмодулите за риска от природно бедствие по отношение на ЕИП регионите

1.12. Предприятията следва да разглеждат броя на събитията, генериращи брутна загуба в ЕИП регионите, като единични или двойни събития, засягащи един или повече региони, а не да допускат, че възникват множество събития във всеки отделен регион.

Насока 5 – Определяне на броя на събитията при подмодулите за риска от природно бедствие по отношение на не-ЕИП регионите

1.13. При не-ЕИП регионите, където броят на агрегираните катастрофични събития, които генерират брутна загуба, не е идентифициран, предприятията трябва да следват подход, сходен на този, прилаган в насока 4, за всеки конкретен подмодул.

Насока 6 – Подбор на катастрофично събитие

1.14. Когато катастрофичните събития 1 на 200 години могат да бъдат дефинирани, предприятията следва да определят събитията, които съответстват на рисковия им профил и да подберат събитие, което води до най-високите катастрофични разходи след прилагането на техниките за намаляване на риска.

Насока 7–Размер на загубите от възникване на отговорност

1.15. За да се определи размерът на индивидуалните претенции, на които се базира изчисляването на загубата на основни собствени средства, съгласно член 133 от Мерките за прилагане, предприятията трябва да следват процедурата, описана по-долу:

- (а) във всяка рискова група следва да се идентифицират рисковете n_i с най-висока горна граница. За целта даден „риск“ ще се състои от всички полици, сключени като част от една програма, имащи същото или сходно покритие и един и същ титуляр на застрахователна полица (като под „титуляр на застрахователна полица“ се разбира титуляр по застрахователен договор), които са в сила по едно и също време.
- (б) всяка от получените горни граници на n_i следва да се умножи с 1,15.
- (в) стойностите на n_i , изчислени в съответствие с б), следва да се обединят (т.е. агрегират) и приспадат от $L_{(liability, i)}$, като евентуалният остатък следва да се разпредели пропорционално, като се използват действителните горни граници на стойностите на n_i .
- (г) получените крайни стойности на n_i следва да се разглеждат като индивидуални претенции, произтекли от едно самостоятелно събитие, всяка от тях свързана с риска, от който е произтекла.

1.16. След това предприятията следва да могат да идентифицират естеството на свързания риск за всяка една от n_i претенциите, за които се отнася презастрахователното покритие.

1.17. Предприятията следва да бъдат подготвени да демонстрират пред надзорния орган, че покупката от тях на пасивни презастраховки не е била материално повлияна от това, че рискът е идентифициран по настоящата процедура.

Раздел III: Дезагрегация на брутната загуба

Насока 8 – Дезагрегация на брутната загуба по индивидуални държави или по други компоненти

1.18. Предприятията следва да използват един от методите, указани по-долу, за да дезагрегират брутната загуба на индивидуални компоненти, когато брутното влияние върху индивидуалните полици не може да се идентифицира, което да позволи прилагането на пасивните презастрахователни защиты:

- (а) метод на максимума: брутната загуба се отнася към компонента, който има най-голям принос в предварителната диверсификация на брутната

загуба.

- (б) метод на разпределението: брутната загуба се разпределя по съответните компоненти пропорционално на приноса им в предварителната диверсификация на брутната загуба; като алтернатива, може да се приложи метод с използване на корелационни матрици за разпределение на загубата, сходен с този, предлаган за разпределението на капиталовото изискване за платежоспособност по видове дейности.
- (в) комбиниран метод: този метод подбира максимума (въз основа на най-големия нетен капиталов разход) от метода на максимума и метода на разпределението, посочени по-горе.

Насока 9 – Дезагрегация на брутната загуба по подмодулите на природните бедствия във връзка с ЕИП сценариите

- 1.19. Предприятията следва да използват методите, дефинирани по-долу, за да дезагрегират брутната загуба по подмодулите на природните бедствия във връзка с ЕИП сценариите.
- 1.20. Когато дезагрегират брутната загуба по региони, предприятията следва да използват комбинирания метод по отношение на подмодулите за риска от буря и наводнение и метода на максимума при дезагрегирането на подмодулите за риска от земетресение и градушка.
- 1.21. Когато дезагрегират брутната загуба по търговски поделения, предприятия и видове дейности, предприятията следва да използват метода на разпределението.
- 1.22. Ако рисковият профил на дадено предприятие е такъв, че посоченият по-горе метод не е подходящ, предприятието следва да подбере по-подходящ подход и да го обоснове пред надзорния орган.

Насока 10 – Дезагрегация на брутната загуба по природни бедствия при не-ЕИП регионите

- 1.23. Предприятията следва да прилагат към не-ЕИП регионите методи за разпределение на брутната загуба, съответстващи на методите, приложими към рисковете в ЕИП регионите, посочени в насока 9.
- 1.24. Ако рисковият профил на дадено предприятие е такъв, че този подход не е подходящ, предприятието следва да подбере по-подходящ подход и да го обоснове пред надзорния орган.

Насока 11 – Дезагрегация на брутната загуба по природни бедствия при непропорционалното имуществено презастраховане

- 1.25. Предприятията следва да прилагат метода на максимума при подмодула за непропорционалното имуществено презастраховане, за да отнесат загубата към даден регион. След това предприятията следва да оценят експозицията на най-високия риск в този регион и броя на събитията, определени като съответно агрегирано катастрофично събитие (или събития), приложимо към сключените договори. Когато са дефинирани две агрегирани

катастрофични събития, това трябва да означава, че и двете събития са настъпили в същия регион.

- 1.26. Ако рисковият профил на дадено предприятие е такъв, че този подход не е подходящ, предприятието следва да подбере по-подходящ подход. Подходът следва да бъде обоснован пред надзорния орган.

Насока 12 – Определяне на брутната загуба по подмодулите на риска от бедствие, предизвикано от човешка дейност: риск във връзка с моторни превозни средства, морски риск, авиационен риск, риск от пожар и риск от възникване на отговорност

- 1.27. Предприятията следва да идентифицират конкретните полици, засегнати от брутния риск от възникване на отговорност чрез прилагане на насоки 34—39. При морските и авиационните сценарии и при сценариите при пожар, предприятията следва да идентифицират засегнатите брутни рискове, а от там – кои презастраховки следва да се приложат към претенциите (включително защити за загуби per risk).
- 1.28. При риска от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства, предприятието следва да допусне, че рисковото катастрофично събитие, посочено съгласно Мерките за прилагане, произтича от събитие на единична загуба. Предприятията следва да допусне, че загубата е настъпила в региона и/или търговското поделение, който има най-голям принос в предварителната диверсификация на брутната загуба.
- 1.29. Когато прилага специфичните за риска защити, предприятието следва да може да убеди националния надзорен орган, че покупката на пасивни презастраховки не е била материално повлияна от това, че рискът е идентифициран като брутно събитие или като принос за това брутно събитие.

Насока 13 – Дезагрегация на брутната загуба при кредитното и гаранционното застраховане – сценарий с голям купувач

- 1.30. При определяне на най-големите кредитни експозиции предприятията следва да вземат предвид натрупването на експозициите от юридическите лица в дадена група.

Насока 14 – Дезагрегация на брутната загуба при кредитното и гаранционното застраховане – сценарий с рецесия

- 1.31. Когато предприятията трябва да разпределят брутната загуба от рецесия по отделни територии, индустрии, видове продукти или по-обобщено – по съответния обхват на приложимост на презастрахователния договор, за да могат да приложат презастрахователни защити, те следва да разпределят брутната загуба пропорционално въз основа на брутните обеми на премията.

Раздел IV: Прилагане на пасивно застраховане

Насока 15 – Приложимост на пасивното застраховане

1.32. Предприятията следва да прилагат всяка пасивна презастрахователна защита до едно от равнищата, посочени по-долу:

- (а) различните зони в рамките на дадена подкатегория на отделен подмодул в отделен регион;
- (б) различните региони в рамките на дадена подкатегория на отделен подмодул;
- (в) ЕИП/не-ЕИП групиране в рамките на отделен подмодул; различните катастрофични подкатегории в рамките на подмодула на катастрофичния риск;
- (г) различните катастрофични подмодули, какъвто например може да бъде случаят за прекратяване на загубата и за агрегирано покритие при подмодулите за бедствие, предизвикано от човешка дейност, и за природно бедствие.

1.33. Освен това предприятията могат да прилагат специфични покрития за отделни видове дейности и търговски поделения.

1.34. Когато дадена презастрахователна защита покрива други рискове, които не са обхванати от подмодула на катастрофичния риск (напр. за прекратяване на загубата от определен вид дейност), предприятието следва да отчисли тези други рискове при изчисляване на обезщетението за защитата по модула за катастрофичния риск.

1.35. Предприятията следва да прилагат пасивното презастраховане съгласно членове 209—214 от Мерките за прилагане. Предприятията следва да гарантират, че не отчитат двойно презастрахователните обезщетения съгласно член 209, параграф 1, буква д) от Мерките за прилагане. Предприятията следва да гарантират, че общото възстановяване от методите за намаляване риска, което е предвидено в тяхното изчисление на нетните загуби, не превишава общата стойност, допустима по условията на тяхната програма за прехвърляне на риска.

Насока 16 – Премии за активно възобновяване на застрахователното покритие

1.36. Предприятията могат да предвидят получаването на премии за активно възобновяване на застрахователното покритие, когато са в състояние да демонстрират пред надзорния орган, че тези премии ще бъдат задействани от брутно събитие, определено в подмодула на катастрофичния риск.

1.37. Предприятията следва да предвидят в изчисленията си на брутната загуба допълнителни експозиции за всяко второ или последващо събитие, което произтича от премията за активно възобновяване на застрахователното покритие.

Насока 17 – Други влияния върху основните собствени средства в резултат на задействането на договор за пасивно презастраховане

1.38. Предприятията следва да предвидят премиите за възобновяване на застрахователното покритие или другите допълнителни парични потоци, които могат да произтекат от задействането на пасивната презастрахователна защита.

Насока 18 – Ред на задействане на презастрахователните защиты

1.39. Предприятията следва да приложат презастрахователните защиты в реда, указан в договорните им споразумения, и по начина, по който се прилагат към застрахования риск.

Насока 19 – Пропорционално презастраховане

1.40. При договорите с квоти и с презастрахователни излишъци, както и при пропорционалните свободно избираеми договори, предприятията следва да направят пропорционално разпределение на брутните събития по всички подобни презастрахователни договори.

1.41. Когато даден пропорционален презастрахователен договор на предприятието е предмет на „лимит за събитие“ или подобно ограничение, брутната загуба, разпределена към този договор, не може да превишава тази граница, като всяка горница следва да бъде върната към „нетно задържания“ дял на загубата.

Насока 20 – Непропорционално презастраховане за всеки риск

1.42. При договори за презастраховане на загуби per risk и при непропорционални свободно избираеми договори, предприятията следва да прилагат това непропорционално презастраховане по стандартната формула само ако брутното събитие позволява идентификация на известните полици от изложените сключени полици. В насока 3 са посочени подмодулите, за които ще важи това.

Насока 21 – Непропорционално презастраховане за всяко събитие

1.43. Предприятията следва да прилагат непропорционално презастраховане към дефинираните брутни събития само ако загубата може да бъде подходящо разпределена.

1.44. Предприятията следва да обърнат необходимото внимание и да вземат предвид по-рядко срещаните договорни елементи, например привилегии, както и частично договаряне или съзастраховане.

Насока 22 – Застрахователни договори без обезщетение и базисен риск

1.45. Предприятията следва да не прилагат застрахователни договори без обезщетение по стандартната формула, освен ако не бъде доказано, че равнището на базисния риск не е съществено чрез дефинирането на сценарий.

Насока 23 –Прилагане на съвкупни презастрахователни договори и на конфликтни покрития

- 1.46. Предприятията следва да решат на какво равнище ще прилагат съвкупните презастрахователни договори в рамките на изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност при катастрофичния риск в общото застраховане. Изборът трябва да бъде мотивиран от същността на механизма за намаляване на риска и от това, дали се очакват презастрахователни възстановявания при настъпването на брутно събитие.
- 1.47. Когато предприятията оценяват презастрахователните възстановявания от покрития на щети за едно събитие, те следва да демонстрират пред надзорния орган, че договорите отговарят на катастрофичните събития, дефинирани в стандартната формула.
- 1.48. Предприятията следва да гарантират, че не отчитат двойно презастрахователните възстановявания и трябва да бъдат в състояние да обяснят и демонстрират логиката им на прилагане пред своя надзорен орган.

Насока 24 –Третиране на поделени презастрахователни покрития

- 1.49. Ако съществуват поделени презастрахователни покрития, предприятията трябва да следват принципите на насока 32.

Насока 25 – Третиране на резултатите от по-ниските нива на агрегиране

- 1.50. Предприятията следва да правят разлика между разходи за възстановяване на застрахователното покритие и презастрахователни възстановявания при агрегирането на капиталовото изискване за платежоспособност по подмодулите на катастрофичния риск в общото застраховане. Ако презастраховането на определено равнище не се отнася до тази комбинирана сума, то разходите трябва да бъдат разпределени по подходящ начин. В този случай трябва да се използва методът на разпределението.

Насока 26 – Третиране на други договори, непосочени тук

- 1.51. Предприятията следва да прилагат принципите, съдържащи се в насоките по-горе, и към другите презастрахователни договори или техните характеристики, които не са изрично разгледани тук.

Раздел V: Реагрегиране на нетните загуби

Насока 27 – Реагрегиране на нетните загуби за получаване на капиталовото изискване за платежоспособност при катастрофичния риск на предприятието

- 1.52. След като са разпределили дадена диверсифицирана брутна загуба на по-обособено равнище (т.е. на „брутно събитие“) с цел да оценят презастрахователните си възстановявания, предприятията следва да добавят нетните компоненти, за да получат капиталовото изискване за платежоспособност.

1.53. След като предприятията получат крайните капиталови изисквания за платежоспособност от различните равнища на изчисление, предприятията следва да комбинират нетните компоненти, за да получат капиталовото изискване за платежоспособност за катастрофичния риск.

1.54. Техническо приложение I описва как трябва да бъде прилагана тази насока.

Раздел VI: Документиране и валидиране

Насока 28 – Документиране и валидиране на избраните катастрофични събития

1.55. За подмодулите на катастрофичния риск, класифицирани като „други“, предприятията следва да обяснят избраните катастрофични събития пред своя надзорен орган в рамките на редовния надзорен отчет съгласно член 309, параграф 5, буква а) на Мерките за прилагане. Обяснението следва да съдържа подробности относно основните мотиви за решението, обсъждане на алтернативите на тези основни мотиви, които биха могли да се подберат и обосновка на окончателния подбор.

1.56. Предприятията следва също да представят подробности относно всички съмнения, които са били разгледани вътрешно, при определянето на подходящите катастрофични събития в тяхната документация.

Насока 29 – Документация за методологията на дезагрегация

1.57. Предприятията следва да документират механизма за дезагрегация, използван за прилагане на програмата за презастраховане по подмодули. Тук следва да влиза обосновката за избрания подход, обсъждане на възможните алтернативи, когато има повече от един наличен подходящ метод и извършените изчисления, за да бъде постигната дезагрегацията.

Насока 30 – Документацията относно процедурите по приспадане и реагрегиране

1.58. Предприятията следва да документират използвания процес по приспадане на брутно събитие. Тук влиза описанието на:

а) презастрахователната програмата на дружеството;

б) изчисленията за извършване на приспадането;

в) подробности относно разпределението на всички възстановявания по съответните застрахователни подмодули;

г) подробности относно как е извършено реагрегирането, за да се получи $SCR_{\text{НИКАТ}}$.

1.59. Предприятията следва също да демонстрират в документацията си, че няма двойно отчитане на допуснатите презастрахователните обезщетения.

1.60. Когато предприятията са допуснали премии с променливи характеристики (напр. премии за активно или пасивно възстановяване), документацията следва да докаже методологията и допусканията, които са използвали, за да ги получат.

Раздел VII: Конкретни съображения при отделни предприятия, които са част от групи

Насока 31 – Третиране на вътрешните презастрахователни споразумения

1.61. При отделните предприятия, предприятието следва да третира пасивните презастрахователни споразумения с други предприятия от групата, които може да съществуват („вътрешно презастраховане“) по същия начин, както биха третирали споразуменията с външни, трети страни.

Насока 32 – Оценяване на презастрахователното възстановяване, което би могло да стане дължимо на отделно предприятие във връзка с презастрахователен договор на групата за агрегиране на катастрофични събития

1.62. При оценяването на презастрахователното възстановяване, което е дължимо по агрегиран презастрахователен договор (т.е. договор, който осигурява защита срещу акумулирани агрегирани загуби на няколко предприятия в група), всяко отделно предприятие трябва самостоятелно да следва стъпките, описани по-долу:

- (а) определяне на брутната катастрофична загуба 1 на 200 години за отделното предприятие;
- (б) определяне на брутната катастрофична загуба 1 на 200 години на групата;
- (в) оценка на презастрахователните възстановяванията по презастрахователния договор на групата;
- (г) разпределение на презастрахователните възстановявания според договорните изисквания, ако има такива, а в противен случай оценка на дължимите презастрахователни възстановявания към отделното предприятие въз основа на брутните загуби (а)/(б), умножени със стойността, определена във (в).

Насока 33 – Оценяване на презастрахователното възстановяване, което би могло да стане дължимо на отделно предприятие във връзка с презастрахователен договор на групата за рискови катастрофични събития

1.63. При оценяването на презастрахователното възстановяване, което е дължимо по презастрахователен договор за конкретен риск (т.е. договор, който осигурява защита срещу конкретен(ни) риск(ове)), отделните предприятия трябва да следва стъпките, описани по-долу:

- (а) определяне дали конкретният риск, задействащ загубата 1 на 200 години при отделното предприятие, е същият като конкретния риск, задействащ загубата 1 на 200 години на равнище група;
- (б) ако има известно презастъпване, оценка на дължимите презастрахователни възстановявания към отделното предприятие по презастрахователния договор на групата.

Раздел VIII: Разпределение на застрахователните полици по рискови групи за възникване на отговорност при подмодула на катастрофичния риск от бедствие, предизвикано от човешка дейност

Насока 34 – Рискова група за възникване на отговорност 1

- 1.64. При рискова група за възникване на отговорност 1, както е посочена в Приложение XI на Мерките за прилагане, предприятията следва да включат полиците във връзка с отговорността при нарушаване на професионални задължения, които осигуряват покритие на професионалисти срещу потенциални претенции за възникнала отговорност.
- 1.65. Предприятията следва да включат в тази рискова група съвкупността от продукти при възникване на отговорност, включващи:
- (а) застраховките във връзка с нарушаване на медицински задължения, включително от специалисти или общо практикуващи лекари, болници или други доставчици на здравни услуги, когато те носят отговорност за нарушаване на медицинските задължения;
 - (б) застраховките за грешки и пропуски, или застраховки за професионално обезщетение, или други полици за нарушаване на професионалните задължения, когато има трети страни, за които застрахованите са поели задължението да се грижат;
 - (в) покритията за неизпълнение на задължения и свързана финансова загуба, възникнали от услугите, предоставени от даденото предприятие;
 - (г) покритията за нарушаване на гаранционни условия или интелектуална собственост;
 - (д) покритията за всички отговорности, свързани с телесни повреди или щети по имущество (материално или финансово) и свързаната с тях застраховка за щети и съдебни разноски, произтекли от грешките или нехайството на даден професионалист при упражняването на неговата дейност.

Насока 35 - Рискова група за възникване на отговорност 2

- 1.66. При рискова група за възникване на отговорност 2, както е посочена в Приложение XI на Мерките за прилагане, предприятията следва да включат полиците за застраховане на отговорността на работодателя, които осигуряват покритие за всяка отговорност, която би могла да се потърси от даден работодател, ако работник претърпи телесна повреда при изпълнение на служебните си задължения.
- 1.67. Предприятията следва да включат в тази рискова група задълженията, които покриват:
- (а) предоставянето на превантивно или оздравително медицинско лечение или грижа във връзка с произшествия на работното място, трудова злополука или професионална болест;
 - (б) финансовото обезщетение за подобно лечение;

- (в) финансовото обезщетение за произшествие на работното място, трудова злополука или професионална болест.

Насока - 36 Рискава група за възникване на отговорност 3

- 1.68. При рискава група за възникване на отговорност 3, както е посочена в Приложение XI на Мерките за прилагане, предприятията следва да включат полиците за застраховане на отговорността на директори и служители, които осигуряват покритие при възникването на отговорност и съдебни разноски за директорите и служителите на дадено предприятие, или за самата организация, в случай че тя претърпи загуби в резултат на съдебно дело за предполагаеми неправомерни действия от директорите и служителите на тази организация, включително покритие за съдебни разноски, произтекли от криминални разследвания, или нормативни проверки и/или съдебни процеси.
- 1.69. Предприятията следва да включат в тази рискава група полиците за отговорност на ръководството и отговорност за действията на служителите.

Насока 37 - Рискава група за възникване на отговорност 4

- 1.70. При рискава група за възникване на отговорност 4, както е посочена в Приложение XI на Мерките за прилагане, предприятията следва да включат полиците, които обхващат всички отговорности, произтекли от нехайство и/или пропуски, довели до телесни повреди и/или щети по имущество на трети лица, различни от:
- (а) полици, включени в отговорността, свързана с моторни превозни средства морски, въздушен и друг транспорт;
 - (б) полици, включени в рискови групи за възникване на отговорност 1, 2, 3 и 5 от Приложение XI на Мерките за прилагане;
 - (в) покритията за отговорност към трети лица, предоставяни на самостоятелни домакинства, на хора, в качеството им на физически лица (включително при лов) и самонаети занаятчии или специалисти;
 - (г) покритията за отговорност към трети лица, предоставяни във връзка с щетите или телесните повреди, предизвикани от домашни животни.

Насока 38 - Рискава група за възникване на отговорност 5

- 1.71. При рискава група за възникване на отговорност 5, както е посочена в Приложение XI на Мерките за прилагане, предприятията следва да включат непропорционалните презастрахователни полици, свързани с всички рискови групи за възникване на отговорност, дефинирани в това приложение.

Насока 39 - Разпределение и разделяне

- 1.72. Когато застраховката или пропорционалната презастраховка на дадена отговорност се продава в пакет, включително покрития, които попадат в повече от една от горните рискови групи, предприятията следва да

разделят и разпределят премиите за всяко покритие между най-подходящите рискови групи за това покритие.

- 1.73. Предприятията следва да могат да осигурят доказателства и обосновка в подкрепа на тези разпределения.
- 1.74. Предприятията следва да спазват съображенията за пропорционалност при прилагането на насоките за разделяне, дадени по-горе.

Раздел IX – Конкретни съображения при изчисляването на групи

Насока 40 – Отчитане на презастраховки

- 1.75. Когато вътрегруповата презастраховка е съставена в полза на която и да е от външните презастраховки на предприятието, участващото предприятие следва да „отчете“ вътрешната презастраховка на място за целите на изчисляването на влиянието на външната презастраховка.

Спазване и правила за докладване

- 1.76. Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламента за ЕИОРА. В съответствие с член 16, параграф 3 от Регламента за ЕИОРА, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазването на насоките и препоръките.
- 1.77. Компетентните органи, които спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, следва да ги включват по подходящ начин в своята регулаторна или надзорна рамка.
- 1.78. Компетентните органи потвърждават пред ЕИОРА дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, като посочат причините за неспазването им до два месеца след издаването на преводните версии.
- 1.79. При липсата на отговор в този срок се счита, че компетентните органи не спазват изискването за докладване и това се докладва.

Заклучителна разпоредба относно преразглеждането

- 1.80. Настоящите насоки подлежат на преразглеждане от ЕИОРА.

Техническо приложение I: Разработване на подходите за дезагрегиране или реагрегиране

Настоящото приложение описва как трябва да се прилага Раздел V и като цяло – как работят подходите за дезагрегиране/реагрегиране, за да бъде използван уместен и последователен подход за различните презастрахователни покрития в подмодула на катастрофичния риск в общото застраховане. Разгледани са два метода, като предприятието следва да установи кой от тях е най-подходящ.

Принципът на метод 0:

При оценяване на презастрахователните възстановявания от агрегираните покрития чрез използване на метод 0, предприятието прилага съвместното покритие към изходните данни от всеки подмодул поотделно, като гарантира, че допуснатите презастрахователните възстановявания са в рамките на границите на полицата.

Принципът на метод 1:

При оценяване на презастрахователните възстановявания от агрегираните покрития чрез използване на метод 1, предприятието следва да идентифицира най-конкретния компонент (или най-ранния общ предшественик) в диаграмата за подписваческия риск в общото застраховане, обхващащ съответните подмодули.

(а) за агрегираното покритие предпазващо от загуби, предизвикани от буря и градушка, този компонент би трябвало да бъде Nat Cat;

(б) за агрегираното покритие, предпазващо от загуби, предизвикани от буря и моторни превозни средства, този компонент би трябвало да бъде NL Cat.

Следващата стъпка е да се изчисли брутната диверсифицирана загуба за този компонент или общ предшественик и след това да се разпредели обратно по най-конкретните компоненти, за да се приложи агрегираното покритие. Получените компоненти след това се комбинират, за да се изчисли $SCR_{NL\ cat}$.

1) Буря – презастраховане на равнище държава(/регион) – ЕИП

(а) изчисляване на брутната диверсифицирана загуба на равнище ЕИП, като се вземат предвид резултатите от диверсификацията между държавите/регионите;

(б) разпределение (дизагрегация според насока 7) до равнище държава в рамките на ЕИП (брутно за държавата, но диверсифицирано за ЕИП);

(в) прилагане на презастрахователното покритие на равнище държава към брутно диверсифицираната загуба за ЕИП държавата;

(г) добавяне на нетно диверсифицираните компоненти за страната, за да се получи SCR_{wind} , без презастрахователното покритие на равнище държава.

2) Буря (ЕИП и не-ЕИП) – презастраховане на равнище държава/регион за ЕИП и не-ЕИП и презастрахователно агрегирано покритие (за всички територии)

- (а) изпълняват се стъпките от (1) за презастрахователното покритие на равнище държава в ЕИП;
- (б) изпълняват се стъпките от (1) за презастрахователното покритие на равнище не-ЕИП държава (като ЕИП се замести с не-ЕИП, а насока 7 — с насока 8);
- (в) изчисляване на брутната диверсифицирана загуба на равнище риск от буря (без да се включват презастрахователните покрития на равнище държава и при отчитане на резултата от диверсификацията между ЕИП и не-ЕИП);
- (г) прилагане на агрегираното презастрахователно покритие за ЕИП и не-ЕИП, за да се получи нетното SCR_{wind} (без равнището за държава и презастрахователните покрития ЕИП/не-ЕИП).

3) Буря – презастраховане на равнище държава, последвано от агрегирано презастраховане от буря и градушка

Обикновено се очаква при съвместното покритие за буря и градушка да се използва методът, посочен по-долу,

Метод 1

- (а) изпълняват се стъпките от (2) (стъпките от (1) са достатъчни, ако няма агрегирано покритие за ЕИП/не-ЕИП) за буря и градушка поотделно, за да се получат нетното SCR_{wind} и нетното SCR_{hail} (без презастрахователните покрития на равнище държава);
- (б) изчисляване на диверсифицираната загуба на равнище Nat Cat (без покритието на равнище държава, като се отчита резултатът от диверсификацията между всички подмодули за природни бедствия, с изключение на агрегираното презастрахователно покритие;
- (в) обратно разпределение по подмодулите за буря и градушка (вероятно чрез метода на разпределението), за да се получат SCR_{wind*} и SCR_{hail*} (без покритията на равнище държава, но диверсифицирани по природни бедствия);
- (г) прилагане на агрегираното презастрахователно покритие към нетното SCR_{wind*} и нетното SCR_{hail*} , за да се получи нетното $SCR_{windhail}$ (без покритията на равнище държава и агрегираните презастрахователни покрития за буря и градушка)
- (д) сумиране на нетното $SCR_{windhail}$ + нетното $SCR_{earthquake}$ + нетното SCR_{flood} + нетното $SCR_{subsidence}$, за да се получи нетното SCR_{natcat} (без покритията на равнище държава и агрегираните презастрахователни покрития за буря и градушка).

Метод 0 – (следва да не се използва, но въпреки това даваме описание на метода по-долу):

- (а) изпълняват се стъпките от (2) за буря и градушка поотделно, за да се получат нетното SCR_{wind} и нетното SCR_{hail} ;

- (б) прилагане на съвместното покритие поотделно към помодулите за буря и за градушка;
- (в) диверсифициране на всички подмодули за природни бедствия, за да се получи нетното SCR_{natcat} ;
- (г) проверка дали SCR_{natcat} не генерира възстановявания върху съвместното презастрахователно покритие, които са по-големи от максимално допустимите;
- (д) ако е така, трябва да се използва метод 1.

4) Презастраховане на равнище държава за риска от буря и за рисковете, характерни за моторни превозни средства, последвано от агрегирано покритие за буря и гражданска отговорност за моторни превозни средства

Както и в горния случай, следва да се използва метод 1.

Метод 1

- (а) изпълняват се стъпките за буря от (2) (стъпките от (1) са достатъчни, ако няма агрегирано покритие за ЕИП/не-ЕИП), за да се получи нетното SCR_{wind} (без презастрахователното покритие на равнище държава);
- (б) прилагане на специфичното презастрахователно покритие за риска от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства, за да се получи SCR_{motor} (без презастрахователното покритие, специфично за риска);
- (в) изчисляване на диверсифицираната загуба на равнище SCR_{natcat} и $SCR_{man-made}$ (без покритието на равнище държава в рамките на риска от буря и без презастрахователното покритие, специфично за риска от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства), като се използват изходните данни от другите подмодули на SCR_{natcat} и $SCR_{man-made}$;
- (г) изчисляване на диверсифицираната загуба на равнище SCR_{cat} , като се вземе предвид резултатът от диверсификацията между SCR_{natcat} и $SCR_{man-made}$ (без презастрахователното покритие на равнище държава и презастрахователното покритие за риска от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства, но с агрегираното презастрахователно покритие за риска от буря и от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни) и обратно разпределение (деагрегиране с метода на разпределението) към SCR_{natcat}^* и $SCR_{man-made}^*$ и отново обратно към SCR_{wind}^* и SCR_{motor}^* (без специфичната презастраховка за риска от буря и от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства на равнище държава, но с диверсифицираното SCR_{cat}).
- (д) прилагане на агрегираното презастрахователно покритие за риска от буря и от възникване на гражданска отговорност във връзка с моторни превозни средства, за да се получи нетното $SCR_{windmotor}$;

$$(e) \text{ SCR}_{\text{cat}} (\text{след агрегираното покритие}) = \text{SCR}_{\text{cat}} (\text{преди агрегираното покритие}) - \text{SCR}_{\text{wind}} - \text{SCR}_{\text{motor}} + \text{нетното SCR}_{\text{windmotor}} (\text{след агрегираното покритие})$$

Въпроси за консултация

Освен коментари по всяка една от насоките ЕИОРА би желала да разбере:

V1: Примерите за извършване на реагрегирането достатъчно ясни ли са?

V2: Има ли други теми, които не са обхванати от насоките, за които предприятията биха желали да получат напътствия?

V3: Насоките достатъчно ясни ли са и ако не са, за кои от тях предприятията биха желали повече пояснения?